

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **Ing. A. A.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 8. 2015, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 13. 8. 2015, č. j. byly výrokem 1. námitky žalobkyně směřující proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. I, č. j. ze dne 28. 5. 2015 zamítnuty a citované rozhodnutí bylo potvrzeno.

Výrokem 2. bylo rozhodnutí žalované č. II, č. j. ze dne 28. 5. 2015 změněno tak, že podle ust. § 29 odst. 1 písm. g) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zdp“) byl přiznán ode dne 29. 4. 2015 starobní důchod ve výši 13.424 Kč měsíčně.

Žalobou ze dne 12. 10. 2015, doručenou zdejšímu soudu téhož dne, požadovala žalobkyně doplacení celého rozdílu invalidního důchodu za období ode dne 25. 3. 2004 do 15. 2. 2010. Invalidní důchod jí byl doplacen pouze za posledních pět let od 16. 2. 2010, s čímž nesouhlasila, neboť na základě řádně doložených všech příslušných dokladů došlo zjevně ze strany žalované k pochybení.

Namítla rovněž, že proti výpočtu invalidního důchodu z roku 2004 nemohla, jak tvrdí žalovaná, podat opravný prostředek, neboť z poučení rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2004 vyplynulo, že proti citovanému rozsudku se žádné opravné prostředky v řízení správním nepřipouštějí.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 30. 11. 2015 nesouhlasila s žalobními námitkami, popsala genezi vývoje rozhodnutí ve věci jejího invalidního i starobního důchodu. Starobní důchod byl žalobkyni přiznán rozhodnutím žalované ze dne 4. 3. 2015 ode dne 29. 4. 2015 ve výši 13.162 Kč měsíčně. Proti rozhodnutí podala žalobkyně námitky, žádala o zápočet doby péče o dceru L., nar. ... Námitkám bylo vyhověno, žalovaná proto vydala rozhodnutí č. I ze dne 28. 5. 2015, zvýšila invalidní důchod pro invaliditu III. stupně ode dne 16. 2. 2010 na částku 11.819 Kč měsíčně s tím, že doplatek invalidního důchodu náleží ode dne 16. 2. 2010. Do výše invalidního důchodu byla započítána doba péče o dítě ode dne 5. 5. 1978 do dne 2. 9. 1979 a doba péče o dítě ode dne 1. 3. 1980 do 2. 3. 1980. Na základě autoremedury pak vydala rozhodnutí č. II ze dne 28. 5. 2015, jímž přiznala žalobkyni starobní důchod ode dne 29. 4. 2014 ve výši 13.424 Kč. Obě rozhodnutí napadla žalovaná námitkami, o kterých rozhodla žalovaná v napadeném rozhodnutí, které je předmětem soudního přezkumu.

Pokud se týká žalobního bodu, jímž žádala žalobkyně o doplacení invalidního důchodu za dobu ode dne 25. 3. 2004, nebylo možno tomuto požadavku vyhovět s odkazem na ust. § 55 odst. 2 zdp, podle kterého se jednotlivé měsíční splátky důchodu prekludují v pětileté lhůtě. Dále žalovaná upozornila i na skutečnost, že v době vydání rozhodnutí žalované dne 27. 4. 2004 ve věci přiznání invalidního důchodu ode dne 25. 3. 2004 se skutečně žádné řádné opravné prostředky nepřipouštěly, právní změna byla upravena až zákonem č. 479/2008 Sb., kterým se měnil zákon č. 582/1991 Sb. v tom smyslu, že ode dne 1. 1. 2010 bylo možno uplatnit proti rozhodnutím žalované řádný opravný prostředek, sice písemné námitky dle ust. § 88 a násl. zdp. Nicméně v rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2004 byla žalobkyně řádně upozorněna na možnost podání žaloby u soudu ve lhůtě 2 měsíců ode dne následující po dni doručení rozhodnutí, což však žalobkyně neučinila.

Na základě shora uvedeného navrhla žalovaná zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

V replice na písemné vyjádření žalované ze dne 30. 12. 2015 setrvala žalobkyně na žalobních námitkách s požadavkem doplacení invalidního důchodu ode dne jeho přiznání, tj.

ode dne 25. 3. 2004 dle ust. § 56 odst. 1 písm. b) věta třetí zdp. Popřela tvrzení žalované, že v rozhodnutí ze dne 27. 4. 2004 byla upozorněna na možnost soudního přezkumu rozhodnutí.

Soud měl k dispozici dávkový spis žalobkyně, z něhož zjistil, že žádost o invalidní důchod uplatnila dnem 16. 3. 2004, o dávce bylo rozhodnuto dne 27. 4. 2004, rozhodnutím č. j. 555 429 2106, a to tak, že ode dne 25. 3. 2004 byl přiznán plný invalidní důchod ve výši 8.891 Kč měsíčně. Rozhodnutí obsahovalo sdělení, že *„proti tomuto rozhodnutí se řádné opravné prostředky v řízení správním nepřipouštějí“*. Dále rozhodnutí obsahovalo poučení o možnosti soudního přezkumu rozhodnutí, sice *„proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ve věci důchodového pojištění a o zvýšení důchodu pro bezmocnost lze podat žalobu k soudu do 2 měsíců ode dne následující po dni jeho doručení.“*

Žádost o starobní důchod byla uplatněna dnem 16. 2. 2015 s požadavkem přiznání dávky ode dne 29. 4. 2015. Žalovaná vydala dne 28. 5. 2015 rozhodnutí č. I, jímž byl zvýšen žalobkyni invalidní důchod pro invaliditu III. stupně ode dne 16. 2. 2010. Rozhodnutí bylo vydáno na jméno „Ing. A. A.“ Týž den bylo dále vydáno rozhodnutí č. II s uvedením téhož jména, jímž byl přiznán starobní důchod ode dne 29. 4. 2014. Dne 11. 3. 2015 podala žalobkyně námitky, jimiž poukázala na špatně uvedené křestní jméno, které namísto jména „A.“ bylo uvedeno jméno „A.“ Dále poukázala na nesprávnost v určení data přiznání starobního důchodu, který požadovala ode dne 29. 4. 2015, nikoliv ode dne 29. 4. 2014. Uplatněným námitkám žalovaná vyhověla tzv. autoremedurním rozhodnutím, dne 28. 5. 2015 vydala rozhodnutí s vyznačením správného křestního jména žalobkyně „A.“, jímž námitky ve věci invalidního důchodu proti napadenému rozhodnutí zamítla a rozhodnutí ze dne 28. 5. 2015 v této části potvrdila. Druhým výrokem pak změnila rozhodnutí ze dne 28. 5. 2015 týkající se starobního důchodu, a to tak, že dávka byla přiznána žalobkyni ode dne 29. 4. 2015.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s ust. § 75 odst. 1, § 2 s.ř.s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů.

V předmětné věci bylo nařízeno jednání u zdejšího soudu dne 2. 3. 2017, žalobkyně se k jednání nedostavila, byla řádně omluvena (telefonicky i písemně), souhlasila, aby byla věc projednána v její nepřítomnosti, neúčast odůvodnila aktuálním nepříznivým zdravotním stavem, což doložila i přiloženou lékařskou zprávou vystavenou MUDr. R. H., Dermatovenerologická ambulance Jihlava ze dne 28. 2. 2017.

Zástupkyně žalované odkázala v plném rozsahu na písemné vyjádření ze dne 30. 11. 2015 a navrhla zamítnutí žaloby.

Soud ve věci invalidního důchodu žalobkyně posoudil žalobní námitku následovně:

Dle ust. § 55 odst. 2 zdp účinném k datu vydání rozhodnutí č. I ze dne 28. 5. 2015, č. j. 1-2R-28.5.2015-429/555 429 2106 „nárok na výplatu důchodu nebo jeho části zaniká, není-li dále uvedeno jinak, uplynutím pěti let ode dne, za který důchod nebo jeho část náleží...“

V daném případě na základě žádosti o uvedenou dávku ze dne 16. 3. 2004 vydala žalovaná rozhodnutí dne 27. 4. 2004, jímž přiznala žalobkyni plný invalidní důchod ode dne 25. 3. 2004. Byť rozhodnutí obsahovalo sdělení, že řádné opravné prostředky se v řízení správním nepřipouštějí, zároveň obsahovalo poučení, že lze proti citovanému rozhodnutí podat žalobu k soudu do dvou měsíců ode dne následující po dni jeho doručení. Soud proto nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že o této možnosti nebyla řádně poučena, neboť měla možnost své právo uplatnit formou soudního přezkumu, jestliže v době vydání rozhodnutí právní úprava dle zákona č. 582/1991 Sb. nepřipouštěla možnost podání řádného opravného prostředku formou písemných námitek tak, jak bylo učiněno posléze, a to dle ust. § 88 zákona č. 479/2008 Sb. Uplatňovaný požadavek proto soud nemohl uznat za odůvodněný.

Stejně tak nemohl přisvědčit i dalšímu požadavku žalobkyně, sice doplacení důchodu do data jeho přiznání, tj. ode dne 25. 3. 2004, neboť právní úprava dle ust. § 55 odst. 2 zdp tuto možnost nepřipouštěla, jelikož jednotlivé měsíční splátky důchodu prekludují ve lhůtě 5 let ode dne, ze který důchod nebo jeho část náleží. Správně proto žalovaná přiznala zvýšení invalidního důchodu ode dne 16. 2. 2010 (žádost o starobní důchod podána dnem 16. 2. 2015).

Pokud se týká výroku č. 2 napadeného rozhodnutí vztahující se ke starobnímu důchodu, pak z připojených podkladů v dávkovém spise je zřejmo, že ze strany žalované došlo k administrativní nesprávnosti při určení data přiznání této dávky ode dne 29. 4. 2014, ačkoliv sama žalobkyně v žádosti uplatněné dnem 16. 2. 2015 požádala o přiznání starobního důchodu ode dne 29. 4. 2015. Ve smyslu ust. § 87 zákona č. 500/2004 Sb., v platném znění, správní řád, vydala proto žalovaná nové rozhodnutí, jímž vyhověla odvolání, tj. námitkám žalobkyně v tomto směru uplatněných a provedla změnu data přiznání starobního důchodu, tj. ode dne 29. 4. 2015.

Na základě shora nastoleného právního režimu soud proto uzavírá, že neshledal právní pochybení v postupu i rozhodnutí projednávané věci ze strany žalované, a proto dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobkyně ve věci samé nebyla úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 2. března 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová